

NOSOWY (2) *ai*

Oba o jasne.

pl N subst nosowe (1). ◇ A subst nosow(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „nos” ‘narząd powonienia u ludzi i zwierząt’: narium Cn (2) :

Wyrażenie: »dziurki nosowe« (1): Interseptum, Chrzesłká w noŃie dziurki noŃowe [!] przegradzáyące [!]. Mącz 384a.

Szereg: »nosowy albo nozdrz« (1): NoŃowé álbo nózdrz niedoftátki SienLek S3v.

Cf 1. NOŚNY

MŚ